

חשש מהעתקת דגמים

תצוגת אופנה בלי צלם היא, אמנם, דבר נדיר, אך לגמרי לא מיקרי כשהאירוע מתרחש בביתו של מעצב האופנה שוקי לוי. הוא פשוט חושש מעינא בישא, ורוצה למנוע אפשרות של העתקת הדגמים. צודק? יתכן, כי הקולקציה כל כך יפה, שכדאי להסתיר אותה מעיניהם של מתחרים.

שוקי כבר הראה את כוחו, כשעיצב בגדים לחברות אחרות. היום, לצד עבודתו עם חברות אלה, הוא עיצב קולקציה מרהיבה ביופיה — כולה שלו וכולה חלל. זוהי סידרת דגמים ספורטיביים, המשלבת הרבה פלסטיק — מבריק או לא מבריק — שהוא חיקוי לעור אמיתי אך רך יותר ממנו, נעים מאוד למגע, וגם זול יותר.

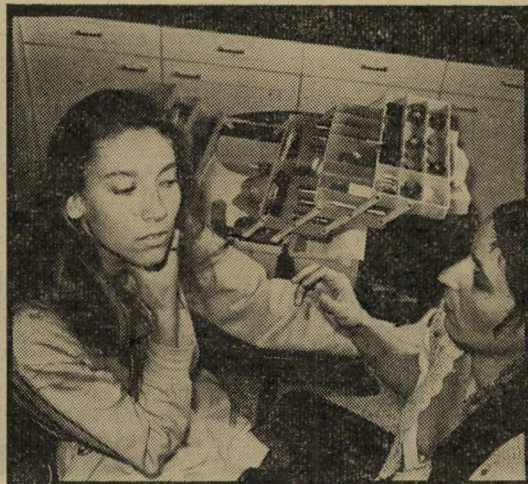
הפלסטיק הוא חומר העתיד. רואים אותו באירופה על כל צעד, והוא מאיים לכבוש השנה את שוק האופנה. עושים ממנו הכל — מיכנסיים, חולצות, מיקסורניס וסרבליים, בכל ציבעייהקשת.

שוקי, שידו בכל ויד כל בו, שולח ידו בעיצוב סריגים וגם מעלייגשם. אך על כך בפעם אחרת.

שוקי עיצב את מה שכינה קולקציית-החלל — אופנה ספורטיבית, בית, המשלבת הרבה פלסטיק היוצר למגע אשליה של עור אמיתי. לדעת שוקי הפלסטיק הוא חומר העתיד בעיצוב בגדים.

האחת על השני
הדוגמנית שרית דמיר עלה מעצב שוקי לוי. שרית היא הדוגמנית הפרטית שלי, אמר, דבר נכון רק לצורך צילום זה.

4 שלבים באיפור: מריחת מייק-אפ, טישטושו על כל הפנים, מסקרה, פיאלנה

הייתי בה 17 כשהגעתי לניו-יורק. כמו הרבה אחרים, התחלתי לעבוד כמלצרית במיסעדה. עבודה זו לא סיפקה אותי. רציתי לעשות משהו מעניין יותר, אבל מיגבלוהי היו הגיל הצעיר ואישליטתי בשפה האנגלית.

הרגשתי צורך להיסחף, לעשות משהו שילהיב אותי ושאוהב באמת. החלטתי לנסות את כוחי בשטח-האיפור, שאהבתי מאז היותי ילדה.

עדה נרשמה למכון של כריסטין בלמה — בית-ספר לעור, אסתטיקה ואיפור, השוכן בשדרה החמישית בניו-יורק. שם היא למדה את אמנות האיפור.

עם סיום לימודי עבדתי בחנות-הקוסמטיקה המיוחדת, ששמה פייס פקטורי, הנמצאת בשדרות לכסינגטון. בחנות זו התאמנתי שנתיים על פניהן ועל עורן של הנשים האמריקאיות הרבות, שמילאו את המקום, ושברד-כלל היו חוזרות אחרי כמה ימים לקנות את המוצרים שבהם איפרתי אותן. היתה זו פרקטיקה מיקצועית נהדרת, למדתי מה להתאים לכל אשה, מבחינת סוג העור, הצבע וגיל. בחנות, השוכנת באיזור הכי-אופנתי של ניו-יורק, נתקלה עדה יום-יום בדוגמניות, שנכנסו לראות מה התחדש בשטח ה-קוסמטיקה. לאט-לאט היא התיידדה עם

עדה המאפרת:

מלצרות עד

עולם הזוהר

תארו לעצמכן חנות-קוסמטיקה מיר חדת במינה. על שולחן-ענק מונחים 200 שיפתונים בכל ציבעייהקשת, 120 צלליות בכל הגוונים האפשריים, 50 ציבי עי-סומק שונים, מסקרות מכל המינים להארכת ריסים, ועוד ועוד. על הקיר קבורות מראות מקיר-לקיר, וכל אשר עליכן לעשות הוא לעמוד לפני המראה, למרוח ולהתמרת, ולנסות את כל אשר אוותה נפשכן. מדי פעם בפעם תיגש אליכן מאפרת מיקצועית, שתציע לאפר אתכן ללא תשלום.

בחנות כזו בילתה שנתיים מחייה ה-מאפרת הישראלית המקצועית, עדה לזור-גן. עדה, 24, עזבה לפני שבע שנים את ישראל עם הוריה, שהיגרו לניו-יורק.